

Niekde inde

Možno si myslíte, že Vianočného otca už dobre poznáte. A som si istá, že niečo naozaj viete. Pravdepodobne viete o výrobní hračiek a soboch. Viete, čo sa deje každý Štedrý večer. Samozrejme, že viete.

No ako poznáte mňa?

Začnem tým, čo pochopíte bez problémov.

Volám sa Amelia Wishartová a mám čierneho kocúra, ktorý sa volá Kapitán Sadzúr. Narodila som sa v Londýne a žila som tam do svojich jedenástich rokov.

No potom som žila *niekde inde*. A *to* vám bude pripadať dosť nepravdepodobné.

Predpokladám, že ak vám poviem, že som sa presťahovala do Fínska, uveríte mi, pretože Fínsko je na mape. A technicky je to pravda. Presťahovala som sa do Fínska, no na ďaleký, *predaleký* sever, ešte ďalej, než je časť Fínska známa ako Laponsko. To miesto *niekde inde* sa

jednoducho nazýva Ďaleký sever a mestečko sa volá Elfhelm. Nuž, Elfhelm nenájdete na nijakých mapách, ak máme na mysli ľudské mapy. Je to tak preto, že *pre väčšinu ľudí je neviditeľný*. Pochopte, Elfhelm je magické miesto, a na to, aby sme videli magické miesta, musíme veriť v mágiu. A práve ľudia, ktorí kreslia všetky mapy, sú tí, ktorí v mágiu veria najmenej.

Ale Elfhelm je v mnohých ohľadoch obyčajné mestečko. Malé. Skôr nadrozmerná dedina.

A sú tam normálne veci, ako napríklad obchody, domy a radnica. Sú tam ulice a stromy, a dokonca aj banka. No bytosti, ktoré tam žijú, sú celkom iné ako ja. A veľmi sa líšia aj od vás.

Nie sú to ani ľudia. V každom prípade nie človečí ľudia.

Sú zvláštne. Magické.

Nuž...

Sú to elfovia. No ide o to, že ak ste obklopení elfmi, zvláštnymi a nezvyčajnými bytosťami nie sú elfovia.

Je to naopak.

Ste nimi vy.